CICERO, *Tuscul. Disputat.* II. XI. § 27.

In het IV^de deel van de *Mnemosyne*, 3^e stuk, blz. 230 worden de woorden van Cicero in *Disputationum Tusculanarum* Lib. II. § 27: »recte [poetae] a Platone educuntur cet." geëmendeerd door *educuntur* in *excluduntur* te veranderen. Deze gissing is a priori niet onwaarschijnlijk, maar a posteriori blijkt het dat zij geheel overbodig is. Plato toch zegt zelf, *Rep.* Lib. III. cap. IX: »Wanneer eens een man die zoo knap was, dat hij allerlei rollen kon op zich nemen en allerlei dingen nabootsen, in onzen staat kwam, en ons zijne kunststukken wilde vertoonen, dan zouden wij hem als heilig en bewonderenswaardig en liefelijk met diepen eerbied behandelen, maar zeggen: dat wij zulke lieden in onzen staat niet hebben en dat zij er ook niet mogen wezen, *ἀποπέμποιμέν τε ἂν εἰς ἄλλην πόλιν μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες* enz."

Hier wordt zoo uitdrukkelijk van *wegzenden* gesproken, dat ik de lezing *educuntur* bepaald in mijne bescherming meen te moeten nemen, hoezeer ik erken, dat iemand, alleen de plaats van Cicero voor oogen hebbende, ligtelijk in de verzoeking kon komen om *educuntur* in *excluduntur* te veranderen.

Doesburg. D. Burger. Jr.

Met genoegen heb ik deze aanmerking op mijne coniectuur gelezen en beken gaarne, dat de bedenking tegen het argument waarmede ik mijne gissing geadstrueerd heb, gegrond is. Evenwel blijf ik om de volgende reden mijne lezing verdedigen.

Ik geloof namelijk, dat *educere* de beteekenis niet kan hebben, die de Heer B. er aan hecht. Volgens hem zou het ongeveer hetzelfde beteekenen als *ἀποπέμπειν*, en zou de gewone lezing geene verbetering behoeven: maar uit de Lexica blijkt dat *educere aliquem* beteekent *iemand medenemen*, of als er van legers sprake is, *uit laten rukken*, en altijd zoo dat men zelf mede gaat. Dus kan hier onmogelijk staan *educere*, daar Cicero toch wel niet bedoeld zal hebben, dat Plato zijn staat verliet om de dichters ik weet niet waar heen te voeren.

Noorthey. T. J. H.